

3.2

Mélyen tisztelt Tanár Úr!

Engedje meg, hogy a t. Tanár Urat írt kitüntetésekhez
 érintke szerencskivánataimat fejezzem ki. Ha a magyar tudomány-
 nak, s így közvetve nemzetünknek egy jelesünk személyében történt
 kitüntetését lehetetlen büszkeség nélkül vennünk: mennyivel inkább
 lehetett bánt a kitüntetésnek az, ki, mint eszközöségem, szerencsés
 levén tisztelt Tanár Urat mesterének vallhatni, annak azon kedve-
 tal örülhet, hogy érdem eoka méltóbban nem jutalmaztatott,
 mint az ez esetben történt. Sajdalom, némi keserűség is vegyül
 ez örömhöz; mert nem hazai földön s nem honi kéz nyújtotta az
 okmányt.

Tól tudom, hogy a szerencskivánatok közt, sokkal tisztelt
 Tanár Úr annyi előkelő és fényes oldalból vizesült, az enyéim a leg-
 szerényebb helyet foglalják el, de bízottam soraim megírására a

tudat, hogy tisztelt Tanár Úr sokott jóindulatával fogja
venni észre szavaimat, melyeknek telméselésára a
hálaérzet kényszerített egy igen tisztelőjét.

Mivel eméltbe kérem szerencsekívánataim
szíves elfogadását,

maradok mély tisztelettel

Tanár Úrnak

hála tanítványa

Budapesten, 1889. szeptember hó 23. án.

Mader Béla